

Igualtat de gènere: les 25 propostes de l'Entesa per Sabadell

La ciutat i les dones

El terme ciutadania significa ser membre de ple dret d'una comunitat, gaudir dels avantatges que suposa, i alhora assumir els deures que deriven d'aquesta pertinença. Històricament, les ciutats no han estat pensades per les dones, ni les formes d'urbanisme, ni els espais comercials, ni l'habitatge, ni l'organització del treball, ni el lleure, ni la sanitat, ans al contrari, han estat planificades, construïdes i governades pels homes perquè socialment es considerava que els afers públics formaven part de l'univers masculí.

Les dones van aconseguir el vot l'any 1933, un fet que les apropava una mica més a la categoria de ciutadanes. Des d'aquella data han assolit molts dels objectius plantejats, i avui dia al món occidental gairebé ningú nega la igualtat d'homes i dones en el plànol legal o a les urnes, però ni molt menys s'ha aconseguit el grau de paritat necessari perquè la societat funcioni amb equilibri.

Cal recuperar el temps perdut en molts altres àmbits. En la política municipal s'ha d'integrar l'experiència de les dones com a usuàries de la ciutat i com a creadores d'espais propis i d'itineraris quotidians, una experiència sovint més privada que la dels homes, però que contribueix d'igual manera a enriquir la dinàmica ciutadana. Des del municipi hi ha molt per fer, i s'han d'aplicar polítiques transversals i actives d'igualtat que impedeixin que cap col·lectiu en resti exclòs.

A partir d'aquesta realitat la tasca de la política municipal s'hauria de plantejar seguint tres línies bàsiques d'actuació:

- Consolidació dels objectius assolits, mantenint la presència i participació de les dones a la ciutat, millorant-ne els mecanismes i ampliant-ne el marc d'actuació.
- Sensibilització de la societat per corregir les situacions de desigualtat i injustícia, creant consciència de la importància de la participació i intervenció de les dones en tots els àmbits de la vida ciutadana mitjançant el diàleg i la coordinació amb entitats i organismes ciutadans (sindicats, gremis, empreses, etc).
- Promoció de polítiques actives de formació i d'ajuts econòmics que afavoreixin l'autonomia econòmica, personal i social de les dones.

A) Treball

A Sabadell, les dones han treballat a les fàbriques tèxtils des dels inicis de la industrialització, al segle XIX i anteriorment també treballaven a l'agricultura, el comerç o les manufactures. El seu accés al treball, però, no sempre ha estat en igualtat de condicions amb els homes, sinó que sovint hi ha hagut diferències salarials remarcables i l'atur femení és encara avui dia més elevat que el masculí. D'altra

banda, les dones segueixen sent considerades socialment les responsables del treball domèstic i la cura de la família, fet que frena la seva participació plena en el món laboral i implica la "doble jornada" (laboral + treball domèstic). Cal proposar mesures i accions adreçades a combatre la discriminació de les dones en el mercat laboral:

1. Programes de foment d'ocupació femenina, establint un servei d'informació i orientació professional amb la coordinació de les regidories de l'Ajuntament (educació, promoció econòmica, serveis socials...). Impuls de mesures per afavorir la inserció professional de dones adultes sense experiència específica, que vulguin incorporar-se al món laboral.
2. Programes de formació adreçats a reduir la subrepresentació de treballadors en sectors tradicionalment feminitzats i de treballadores en sectors masculinitzats.
3. Supervisió de les empreses subcontractades per l'Ajuntament, denunciant les pràctiques de precarietat laboral.
4. Diàleg continuat amb els grups de dones de la ciutat per recollir els seus suggeriments, aspiracions i necessitats, tot facilitant informació i assessorament en les actuacions que es plantegin relacionades amb el món del treball.
5. Aplicació de polítiques de conciliació de la vida familiar i professional, facilitant ajudes econòmiques i/o llicències a la maternitat, i establint serveis de guarderia i atenció als infants per a les dones que treballen a l'Ajuntament, per tal que l'administració local esdevingui un model. Estudi d'altres models de cura d'infants com les experiències de "Casa Oberta".
6. Foment de programes que contribueixin al canvi cultural necessari per tal d'aconseguir la igualtat d'homes i dones en l'ocupació, que incloguin el diàleg permanent amb les organitzacions empresarials i sindicals del municipi.
7. Resposta als casos de precarietat personal i social de les dones grans que viuen soles i disposen de pensions molt baixes, i dones amb càrregues no compartides.

B) Violència de gènere

La violència de gènere és una manifestació de les relacions de poder desiguals entre homes i dones. Part de la violència de gènere s'invisibilitza o es fa imperceptible quan adquireix característiques de normalitat. La violència estructural no està lligada solament a l'aspecte físic, sinó també al psicològic i social (tracte agressiu de la dona en els organismes públics i polítics, en els mitjans de comunicació...). Treballar per eradicar la violència de gènere vol dir:

8. Aplicació del protocol municipal per atendre situacions de violència, amb la participació efectiva dels organismes i serveis especialitzats (Servei d'atenció a la víctima de la Policia Municipal, Fiscalia, Centre d'Atenció a la Dona, Promoció Econòmica, serveis de salut del Taulí i Serveis Socials) i de les entitats que tenen experiència en el treball contra la violència de gènere, compartint competències i assumint cadascú la seva responsabilitat. Programes específics per a col·lectius de dones d'alt risc (per exemple dones separades d'homes amb historials violents).
9. Creació d'una casa d'acollida per a dones maltractades.
10. Intervenció i denúncia, amb la col·laboració de les associacions d'empresaris locals i sindicats, de l'assetjament sexual en l'àmbit laboral, i disseny de campanyes adreçades a l'adopció del Codi de Conducta per part de les empreses.
11. Campanyes de sensibilització en temes de violència de gènere, basades en el respecte i la cultura de la igualtat.

C) Participació:

Per tal que les dones siguin veritablement coprotagonistes del present i del futur de la societat cal fomentar la seva participació real i efectiva en els afers de la ciutat:

12. Creació de noves fórmules de participació menys dirigides per l'administració i amb més protagonisme de les dones com a representants d'entitats.
13. Aplicació de polítiques de gènere als barris mitjançant la dinamització de fòrums de debat i de formació.
14. Suport a les associacions i entitats de la ciutat que treballin a favor de la presència de les dones en els seus òrgans de presa de decisions i en els càrrecs de responsabilitat de l'entitat.

D) Educació:

L'educació és un dret per a tothom, i alhora és una eina per assolir els objectius de la igualtat. Les nostres propostes van adreçades d'una banda a l'educació de les pròpies dones i, de l'altra, a l'educació de les persones de les quals en són responsables, els seus fills i filles.

15. Aplicació de plans de formació permanent i d'actualització de coneixements, adreçats a les dones amb risc d'exclusió social, facilitant-los l'accés a les noves tecnologies.
16. Promoció d'investigacions sobre discriminació per raó de gènere.

17. Foment de l'esport escolar amb actuacions compensatòries de gènere i revisió de les formes de competitivitat i violència.

E) Urbanisme:

L'espai urbà influeix i marca considerablement la vida quotidiana de les persones que l'habiten i particularment la de les dones, que molt sovint assumeixen una doble jornada laboral, i utilitzen amb més freqüència els espais públics, els serveis i els transports públics en les seves activitats laborals i familiars.

18. Accés a habitatges de protecció oficial a les famílies monoparentals amb dificultats econòmiques.

19. Participació de les dones en les taules ciutadanes on es debaten els temes que afecten el model de ciutat, el patrimoni, etc.

F) Salut:

Les dones han estat agents de salut del seu entorn familiar i social. Aquest paper que se'ls ha atribuït i que sovint han desenvolupat sense el suport adequat, s'ha de modificar. Les dones tenen dret a gaudir d'una atenció sanitària digna, completa i respectuosa. Per a això cal:

20. Més recursos per a l'atenció de les dones en el sistema sanitari. Formació adequada dels especialistes per millorar el respecte i l'atenció pertinent a la dona usuària. Promoció de programes d'informació, educació i prevenció de la salut de les dones.

21. Garantia d'accés de les joves i dels joves al centre de planificació familiar, reservant-los horaris, espais i tractaments adaptats a les seves necessitats.

22. Atenció prioritària a la salut maternoinfantil. Promoció dels grups de suport de lactància i d'activitats de difusió de la salut infantil.

G) Mitjans de comunicació:

La projecció constant d'imatges negatives i degradants de la dona en els mitjans, siguin electrònics, impresos, visuals o sonors han de tenir una resposta assenyada i contundent. Cal valorar i denunciar els productes que perjudiquen la imatge de les dones i comprometen la seva participació en la societat.

23. Supervisió del tractament de la imatge de les dones i les nenes en els mitjans de comunicació municipals i en els espots i tanques publicitàries de la ciutat, denunciant les empreses que anuncien els seus productes de manera sexista.

24. Foment de la participació plena i igualitària de les dones en els mitjans de difusió locals, en la gestió, la producció de programes, la formació continuada en aquest camp, la capacitació per a les noves tecnologies i la investigació sobre temes de comunicació local.

25. Ús de llenguatge no sexista en tots els documents oficials de l'Ajuntament. Suport a les entitats que realitzen un treball de sensibilització contra el llenguatge sexista.